

VALAMIKOR RÉGES-RÉGEN, NÉGY ÉVSZAK VOLT A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN,

A NAP, A SZÉL ÉS AZ ESŐ FELVÁLTVA OSTOROZTA A TÁJAT,
A SZÁNTÓK, A KERTEK TERMÉSE BETÖMTE A SOK ÉHES SZÁJAT.

MÁRA MÁR MEGVÁLTOZOTT MINDEN, ELTÜNT A HÉZAG ÉS KÜLÖNBSÉG
NINCSEN.

EGYBEFOLYT A NÉGY ÖREGÚR HATALMA MÁRA,
ELVESZTEK AZ ÉVSZAKOK, ÍGY SZÓL A FÁMA.

NINCS KÜLÖN TAVASZ, NYÁR, ŐSZ ÉS TÉL,
AZ IDŐJÁRÁS MIATT AZ EMBER, EGYRE SZŰKEBBEN ÉL.
SZORUL MÁR A GATYAMADZAG, MINDEN OLYAN DRÁGA,
HA NEM VIGYÁZUNK, MÉG A VÉGÉN, PUSZTULÁS JÖN A VILÁGRA.

JÓ LENNE, HA ÉSZHEZ TÉRNE MINDEN EMBER VÉGRE,
AKARATTAL NEM LÉPNE A VÉKONY JÉGRE.
MEGGONDOLNÁ, MIT-MIÉRT TESZ ÉS SEGÍTENE MÁSNAK,
ÚGYHISZEM, HOGY BIZTOSÍTOTT ÍGY LENNE A MÁSNAP.